

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/82/2012
Identifikačné číslo spisu:	2110011022
Dátum vydania rozhodnutia:	13.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Emil Bďžoch
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:2110011022.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bďžocha a sudcov JUDr. Martina Piovarsyho a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 13. mája 2013 v Bratislave v trestnej veci obvineného X. R. V. spol. , pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/, ods. 3 písm. c / Tr. zák., spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., o dovolaní obvineného Z. P. podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Juraja Gavalca proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 8. februára 2011, sp. zn. 5 To 160/2010, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Z. P. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trnava z 10. novembra 2010, sp. zn. 30 T 48/2010, boli obvinení X. R. V. a Z. P., štátni príslušníci Vietnamskej socialistickej republiky uznaní za vinných z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., spáchaného v jednočinnom súbahu s prečinom nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 173 ods. 1 Tr. zák., spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák.

Napadnutým rozsudkom krajský súd na podklade odvolaní podaných oboma obvinenými podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil uvedený prvostupňový rozsudok v celom rozsahu, pričom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol sám tak, že oboch obvinených uznal vinnými zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

spolu s ďalšími doposiaľ nezistenými osobami vietnamskej národnosti od presne nezisteného času

mesiac september 2009 až do 21. decembra 2009 v Y., časť H., v prenajatom objekte jednoposchodovej novostavby bez popisného čísla nachádzajúcej sa na parcele číslo XXX/X, nelegálne prechovávali väčšie množstvo rastlín a rastlinného materiálu rodu Cannabis v mokrom i vysušenom stave a technické zariadenie na pestovanie týchto rastlín umelo vytvárajúce prirodzené podmienky pre rast a umožňujúce vypestovať konope s vysokým obsahom účinnej látky, pričom pri prehliadke iných priestorov v dňoch 21. decembra 2009 a 22. decembra 2009 bolo v tomto objekte okrem už uvedeného technického zariadenia nájdených a zaistených dovedna 1227 kusov rastlín veľkosti od 6 do 70 cm o celkovej hmotnosti 92,64 kg, vlhký rastlinný materiál o hmotnosti 1,60 kg, ktoré vykazovali znaky typické pre rastlinný rod Cannabis - konope so zastúpením tetrahydrokanabinolu od 2,3 % do 3,1 %, pričom z tohto množstva je možné pripraviť 27 769 až 40 562 obvykle jednorazových dávok omamnej látky v celkovej hodnote 47 207,3 Eur až 133 854,6 Eur na čiernom trhu podľa odborného vyjadrenia Národnej protidrogovej jednotky a tiež tam bolo nájdené a zaistené sušené konope s hmotnosťou 458,67 g a s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 12,3 % hmotnostných, z ktorého množstva je možné pripraviť 1881 až 4587 obvykle jednorazových dávok omamnej látky v celkovej hodnote 3 197,70 Eur až 15 137,10 Eur na čiernom trhu podľa odborného vyjadrenia Národnej protidrogovej jednotky; rastliny rodu Cannabis sú zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok.

Za to krajský súd obvinenému Z. P. podľa § 172 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. krajský súd zároveň obvinenému uložil ochranný dohľad na dobu jedného roka.

Podľa § 83 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. krajský súd uložil aj ochranné opatrenie a to zhabanie vecí uložených do úschovy Ústredného skladu Ministerstva vnútra SR v Slovenskej Lupči pod č. I., ktoré taxatívne uviedol pod bodmi č. 1. až 48. výrokovej časti rozsudku.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal obvinený Z. P. písomným podaním z 10. októbra 2012 prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Juraja Gavalca dovolanie.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por. a domáhal sa zrušenia rozsudku krajského súdu.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. videl v tom, že orgánmi činnými v trestnom konaní mu bola zatajená tá skutočnosť, že je sledovaný, spoločne s objektom, v ktorom bol neskôr zadržaný. S časťou vyšetrovacieho spisu a spisovým materiálom týkajúcim sa sledovania nebol vôbec oboznámený, pretože mu nebol predložený pri postupe podľa § 208 Tr. por. V tomto smere preto vôbec nemohol realizovať svoje právo na obhajobu.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. bol podľa dovolateľa naplnený predovšetkým tým, že rozhodujúce skutočnosti pre trestné konanie boli získané na základe nezákonného sledovania osôb a vecí, ktoré sa uskutočnilo bez vydania príkazu podľa § 113 ods. 2 Tr. por. O tom, že v trestnom konaní prebiehalo nezákonné sledovanie osôb a vecí podľa § 113 ods. 1 Tr. por., svedčí podľa dovolateľa odôvodnenie príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov vydaného vyšetrovateľom Prezídia Policajného zboru SR, úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor Bratislava dňa 21. decembra 2009 pod ČVS: PPZ-169/BOK-B1-2009. Z neho totiž vyplýva, že objekt, kde bola neskôr marihuana pri prehliadke nájdená, bol „dlhodobo pozorovaný“. Ďalej poukázal aj na skutočnosť, že súd svoje rozhodnutie oprel aj o výsledok znaleckého posudku KEÚ PZ z odvetvia kriminalistickej informatiky č. PPZ-11142-2/KEU-BA-EXP-2009, ktorým boli preskúmané údaje z mobilných telefónov nájdených pri prehliadke objektu. S mobilnými telefónmi však podľa dovolateľa orgány činné v trestnom konaní a znalecký ústav pracovali bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, nakoľko zisťovali údaje o

uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke bez písomného príkazu sudcu.

Z týchto dôvodov obvinený Z. P. navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Trnave, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie na vyjadrenie krajskej prokuratúry Trnava. Prokurátor krajskej prokuratúry v písomnom vyjadrení z 26. októbra 2012 k dovolateľom uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. uviedol, že ide o vykonštruovaný dovolací dôvod, nakoľko v uvedenej trestnej veci neprebiehala žiadne sledovanie osôb a vecí podľa § 113 ods. 1 Tr. por. Poznatky o trestnej činnosti boli získané operatívno-pátracou činnosťou polície podľa zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov. V súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. prokurátor poukázal na skutočnosť, že tento dovolací dôvod nie je možné v zmysle § 371 ods. 4 Tr. por. použiť, nakoľko uvádzané okolnosti dovolateľ nenamietal v predchádzajúcom konaní, hoci mu boli známe. Okrem toho uviedol, že v posudzovanej veci nešlo o zisťovanie údajov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke (údajov spravovaných operátorom), ale o skúmanie veci dôležitej pre trestné konanie - telefónneho prístroja ako nosiča údajov. Z týchto dôvodov navrhol, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že dovolanie proti napadnutému rozsudku je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však zistil, že obsahové vymedzenie dovolateľových dovolacích námietok svedčí o tom, že dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por. obvinený Z. P. nemôže úspešne uplatniť v konaní pred dovolacím súdom, nakoľko skutočností, z ktorých vyvodzuje ich existenciu (údajné nezákonné sledovanie osôb a vecí podľa § 113 ods. 1 Tr. por. a z neho prameniace nezákonné dôkazy, v dôsledku ktorých prišlo aj k porušeniu jeho právo na obhajobu) mu boli známe už v pôvodnom konaní a nenamietal ich najneskôr v konaní pred odvolacím súdom, t.j. do momentu vyhlásenia dovolaním napadnutého rozsudku krajského súdu (§371 ods. 4 Tr. por.)

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu (písm. c/),
- rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (písm. g/).

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Ako na to správne poukázal prokurátor krajskej prokuratúry vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu, obvinený Z. P. v ňom prostredníctvom svojho obhajcu vlastne vykonštruoval dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por., lebo pokiaľ ich existenciu založil na skutočnostiach, ktoré podľa neho vznikli ešte v priebehu prípravného konania, je zrejmé, že o týchto musel vedieť už v pôvodnom konaní a mal možnosť ich aj namietat.

V procesnom spise sa na č.l. 397a až 398 nachádza zápisnica z verejného zasadnutia o predbežnom prejednaní obžaloby z 15. júla 2010, kde sa uvádza, že obvinený Z. P. na otázku predsedu senátu, či sa

chce vyjadriť k zákonnosti dôkazov získaných v prípravnom konaní uviedol: „moje vyjadrenie je podobné, ako môjho krajana, dostali sme sa tam ako obeť podvodu, neúmyselne sme sa dopustili tohto poľutovania hodného činu a žiadam súd o zohľadnenie tejto skutočnosti pri výške trestu, aby som sa mal ešte šancu vrátiť domov“, pričom jeho obhajca na tú istú otázku pri predbežnom prejednaní obžaloby uviedol, že k zákonnosti dôkazov získaných v prípravnom konaní nemá pripomienky.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 10. novembra 2010 (č.l. 414-421) vyplýva, že znalecký posudok KEÚ PZ Bratislava z odvetvia kriminalistickej informatiky č. PPZ-11142-2/KEU-BA-EXP-2009 bol na hlavnom pojednávaní oboznámený postupom podľa §269 Tr. por. a krajská prokuratúra ani obhajoba k nemu nemali pripomienky.

Z obsahu písomného odvolania z 24. novembra 2010 (č. l. 441-442 spisu), ktoré obvinený Z. P. podal prostredníctvom svojho obhajcu vyplýva, že nezákonnosť sledovanie osôb a vecí podľa § 113 ods. 1 Tr. por., z nej prameniace nezákonné dôkazy a porušenie práva na obhajobu v ňom obvinený nenamietal. Tieto námietky neodznali ani 8. februára na verejnom zasadnutí Krajského súdu v Trnave, predmetom ktorého bolo rozhodovanie o odvolaní (č. l. 474 spisu).

V posudzovanej veci sa dovolací súd po vecnej stránke teda nezaoberal otázkou, či bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., t.j., že malo dôjsť k zásadnému porušeniu práva obvineného na obhajobu, ako aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, pretože obvinený Z. P. nesplnil formálnu procesnú podmienku uplatnenia tohto dovolacieho dôvodu, vyplývajúcu z ustanovenia § 371 ods. 4 Tr. por., nakoľko z predloženého spisového materiálu bolo zistené, že tento dôvod obvinený nenamietal najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Za toho stavu Najvyšší súd Slovenskej republiky o dovolaní obvineného rozhodol na neverejnom zasadnutí tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.